בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 63510-10-20 רייכמן נ' אשפלסט מסחר ותעשיות פלסטיק 1999 בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

המבקש: **ישראל רייכמן**

נגד

המשיבים: **1.כל בו חצי חינם בע"מ**
2.אשפלסט מסחר ותעשיות פלסטיק 1999 בע"מ
3.שופרסל בע"מ

פסק דין

לפני ביהמ"ש בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18 בחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "**חוק תובענות ייצוגיות**").

התביעה הייצוגית ותמצית בקשת האישור:

1. ביום 29.10.2020 הגיש המבקש את הבקשה לאישור ניהול התובענה כייצוגית, נגד המשיבות. המבקש טען שהמשיבות מכרו מוצרים על סמך מצג שווא מוטעה של מוצר, תוך פגיעה בקהל צרכנים.

2. המבקש טען שהמשיבות, רשתות וותיקות במשק הישראלי, שיווקו מוצרים מתוצרת המשיבה 1 שעל גביהם מוטבע הכיתוב "**מפעל שומר שבת**". המבקש טען שבשורה של בדיקות שביצע, בנקודות זמן שונות, התגלה כי מפעל המשיבה 1 מקיים פעילות בימי שבת, תוך חילול השבת.

3. המבקש טען שכל ימי חייו פועל לשמירת מצוות, ובהן שמירת השבת, מקפיד לרכוש מוצרים אשר על גביהם מופיע הכיתוב "**מפעל שומר שבת**" שלא יוצרו, חלילה, תוך חילול השבת. המבקש טען שהמשיבות פגעו בערך הקדוש לו, וליתר חברי הקבוצה, וביכולת לבחור מוצר מתאים העולה בקנה אחד עם ערכים אלו, דהיינו לרכוש מוצר שיוצר במפעל שומר שבת, אותה מצווים הם לשמור לפי אמונתם ודתם.

הקבוצה בשמה הוגשה בקשת האישור: (להלן: "חברי הקבוצה")

4. המבקש ביקש להגדיר את הקבוצה שבשמה תוגש התובענה כך: "**כל צרכן כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, שומר כשרות, הרוכש מוצרים שאינם מיוצרים בשבת, אשר רכש אחד מהמוצרים המיוצרים על ידי אשפלסט מסחר תעשיות פלסטיק (1990) בע"מ אצל מי מהמשיבות אשר על גביו מופיע הכיתוב "מפעל שומר שבת" (ו/או כל תורת דומה) לשימוש אישי, ביתי, משפחתי ועסקי במהלך 7 שנים טרם הגשת הבקשה דנא ועד למועד מתן פסק הדין**".

עילות התביעה נגד המשיבות אשר פורטו בבקשת האישור

5. התביעה מתבססת על פרט 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו- 2006: "**תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו**".

6. לטענת המבקש, למבקש ולחברי הקבוצה עומדות עילות מכוח חוק הגנת הצרכן. איסור הטעיה (סעיף 2 לחוק), איסור הפעלת השפעה בלתי הוגנת (סעיף 3 לחוק), חובת גילוי לצרכן (סעיף 4 לחוק), וכן סעיף 6(א) לחוק הגנת הצרכן, המורה, כך: "**היתה הטעיה בעיצוב הנכס או באריזתו, על גבי האריזה או במצורף לה, יראו גם את היצרן, היבואן, האורז והמעצב כמפירים את הוראות סעיף 2.**".

7. לטענת המבקש, על רקע ממצאי המבקש, הפרסום כי מדובר במפעל 'שומר שבת', עלול להוות הטעיה מהותית ומהווה שיקול מכריע מבחינת חברי הקבוצה אם להתקשר או לאו בעסקה.

8. התנהגות המשיבות 3-1 פגעה ביכולתם של הצרכנים, חברי הקבוצה, לקבל החלטה באם להתקשר בעסקה או לאו. מדובר בהשפעה בלתי הוגנת ובאי גילוי של דבר מהותי לעסקה – כשרות המוצר.

9. עוד נטען, כי המשיבות הפרו את חובת הגילוי והטעו את לקוחותיהם, בין היתר בניגוד לאמור בסעיפים 7(א) ו- סעיף 9(א) **לצו פיקוח על מצרכים ושירותים (סימון מוצרים)**, תש"י 1950.

10. המבקש טען שהמשיבות הפרו את החובות המצויות **בחוק החוזים חלק כללי** התשל"ג – 1973 : איסור הטעייה (סעיף 15 לחוק), חובת תום הלב (סעיפים 12 ו- 39 לחוק).

11. כמו כן, טען להפרת חובה חקוקה בהתאם לסעיף 63 **לפקודת הנזיקין.** עוד טען שהמשיבות הפרו את סעיף 1(א) **לחוק עשיית עושר ולא במשפט**, התשל"ט- 1979, והתעשרו שלא כדין על חשבונם של המבקש ויתר חברי הקבוצה.

גובה הנזק

12. סך הנזק בבקשת האישור, המיוחס למשיבות עומד על סך של 2,500,000 ₪, עובר למועד הגשת בקשת האישור.

הסעדים שנתבעו בבקשת האישור

13. להורות למשיבות 1-3 לשלם ביחד ו/או לחוד למבקש את סכום התביעה האישית וכן לפצות כל תובע הנמנה על הקבוצה המיוצגת, בסכום של 50 ₪ לכל הפחות או כל סכום אחר עליו יורה ביהמ"ש.

14. ליתן צו המורה למשיבה 1 לחדול מסימון על גבי המוצרים המיוצרים על ידה כי הם מיוצרים ב'מפעל שומר שבת'.

15. ליתן צו המורה למשיבות 2-3 לחדול ממכירת מוצרים המיוצרים על ידי המשיבה 1 ועליהם הכיתוב "מפעל שומר שבת".

16. ליתן צו המורה למשיבות 2-3 להוריד מן המדפים מוצרים המיוצרים על ידי המשיבה 1 אשר על גביהם מופיע הכיתוב "מפעל שומר שבת" או כל כיתוב לתכלית דומה ו/או בנוסח דומה.

17. להורות כי ההחלטה בבקשה זו ונוסחה יפורסמו בשני עיתונים יומיים בשפה העברית וכן ליתן הוראות נוספות כפי שביהמ"ש ימצא לנכון בדבר אופן הפרסום כאמור ולקבוע כי המשיבות 1-3 יישאו בהוצאות הפרסום.

18. לקבוע שכר טרחתם של עורכי הדין המייצגים את המבקש בתובענה הייצוגית דנא בשיעור ראוי אשר יקבע באחוזים מהסכום שייפסק לטובת הקבוצה המיוצגת ו/או מהתועלת שהושגה לציבור, בתוספת מע"מ כדין.

19. לקבוע תשלום של גמול מיוחד למבקש בשיעור ראוי שייקבע באחוזים מהסכום שייפסק לטובת הקבוצה המיוצגת ו/או מהתועלת שהושגה לציבור, בתוספת מע"מ כדין, ולהשיב לו את הוצאותיו בהליך.

20. לחייב את המשיבות 1-3 בהוצאות בקשה זו ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

הסדר פשרה

21. במקביל לבקשת האישור אשר הוגשה ביום 29.10.20, הגישו הצדדים באותו היום, בקשת לאישור הסדר פשרה בתביעה הייצוגית.

22. בליבת ההסדר עומדת התחייבות המשיבה 1 לתרום על חשבונה לעמותה במגזר החרדי שקיות המיוצרות במפעל שלה, בערך כולל של 120,000 ₪.

23. המשיבה 1 מתחייבת לא לייצר את מוצריה בשבת, או לחילופין במידה ותחליט לייצר את מוצריה בעתיד בשבת, כי תסיר את הכיתוב "**מפעל שומר שבת**" מכל מוצריה.

24. למבקש ישולם גמול בסך כולל של 20,000 ₪.

25. שכר טרחתם של באי כח המבקש יחדיו יהיה בסך כולל של 115,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין.

26. שכר טרחת באי הכוח והגמול ישולמו על ידי המשיבה 1 בלבד.

החלטה בבקשה לאישור הסדר פשרה

27. בהחלטה מיום 2.11.20, בימ"ש (כבוד סגנית הנשיא כתוארה דאז סיגל רסלר זכאי) הורה על פרסום הודעה ראשונה בשניים מארבעת העיתונים היומיים הנפוצים בישראל.

28. כן הורה ביהמ"ש על משלוח העתק מההודעה, בצירוף העתק הבקשה לאישור הסדר פשרה, ליועץ המשפטי לממשלה (להלן: "**היועמ"ש**") ולמנהל בתי המשפט.

עמדת היועמ"ש

29. היועמ"ש ציין בהודעתו כי הגורמים המקצועיים במדינה לא מצאו להביע עמדה לחיוב או לשלילה בנוגש לאישור הסדר הפשרה.

30. יחד עם זאת, העיר ששכר הטרחה והגמול מהווים כ- 112.5% מסכום הפיצוי. על כן, טען, נראה שגובה שכר הטרחה אינו עומד בקנה אחד עם הפיצוי שניתן לחברי הקבוצה.

31. עוד נטען, שעל פי ההסדר, שכר הטרחה משולם בפעימה אחת וזאת על אף שהסדר הפשרה מתפרס על פני 12 חודשים. היועמ"ש הציע כי מחצית מתשלום שכר הטרחה תשולם לאחר ביצועו בפועל של ההסדר. התניה זו תמריץ את המבקש ובאי כוחו לפקח על יישום הסדר הפשרה, בהתאם להוראות סעיף 23(ד) לחוק תובענות ייצוגיות, המקנה לבית המשפט סמכות "**לקבוע כי תשלום שכר הטרחה לבא כוח המייצג יהיה מותנה, כולו או חלקו, במימוש פסק הדין ובהשלמת ביצועו**".

הדיון הראשון

32. ביום 4.2.21 התקיים דיון בעניינו של הסדר הפשרה, לפני מותב זה, במעמד הצדדים ובאת כוח היועמ"ש. הדיון התמקד בטענות היועמ"ש לממשלה בעניין הסדר הפשרה ותשובות המבקשים להן. בסופו של הדיון, ביהמ"ש החליט שעל הצדדים להגיש עמדתם נוכח הערות שהועלו במסגרת הדיון.

הסדר פשרה מתוקן

33. ביום 8.4.21 הגישו הצדדים הסדר פשרה מתוקן. בהתאם, ביהמ"ש נתן אפשרות ליועמ"ש להביא עמדתו באשר להסדר פשרה מתוקן זה.

עמדת היועמ"ש ביחס להסדר המתוקן

34. ביום 20.4.21 הוגשה עמדת היועמ"ש ביחס להסדר המתוקן, שם נטען שבסעיף 10 להסכם הפשרה המתוקן לא הוטמעה החלטת ביהמ"ש בדיון מיום 4.2.21 ולא שונה נוסח הסעיף בהתאם להחלטה זו.

35. בעניין שכר הטרחה, נטען שגם לאחר ההפחתה, עדיין נראה כי גובה שכר הטרחה אינו עומד בקנה אחד עם הפיצוי שניתן לחברי הקבוצה.

הסדר פשרה מתוקן נוסף

36. ביום 26.4.21 הגישו הצדדים בקשה מתוקנת בשנית. נטען כי תוקן נוסח סעיף 10 להסכם. יחד עם זאת, הצדדים התנגדו לעמדת היועמ"ש בנוגע לגובה שכר הטרחה.

הדיון השני

37. ביום 9.5.21 התקיים דיון נוסף בעניינו של הסכם הפשרה, במעמד באת כוח היועמ"ש. במהלך הדיון, נשמעו הסתייגויות והבהרות הצדדים. בסופו של הדיון ביהמ"ש הורה על הגשת הסכם פשרה מתוקן.

הסדר פשרה מתוקן נוסף

38. ביום 20.5.21 הגישו הצדדים גרסה מעודכנת של הסכם הפשרה המתוקן. בהתאם, ביהמ"ש נתן שוב ליועמ"ש הזדמנות להביא עמדתו.

עמדת היועמ"ש לממשלה

39. ביום 26.5.21 היועמ"ש הודיע כי עדיין מסתייג מגובה שכר הטרחה.

הסדר הפשרה המתוקן המוצע על ידי הצדדים

46. יוצגו להלן עיקרי הסדר הפשרה בהתאם למתכונתו המתוקנת.

" 6. <u>פיצוי בדרך של תרומה</u>

בכפוף לאישור הסדר זה ומתן תוקף של פסק דין להסדר באופן סופי וחלוט המשיבה מס' 1 תתרום לעמותות במגזר החרדי אשר רוכשות מוצרי מזון לנזקקים, שקיות המיוצרות במפעל שלה, בערך כולל (של השקיות לפי מחירן לצרכן) בשווי של 120,000 ₪ (מאה ועשרים אלף ₪). התרומה תתבצע בפעימה אחת כמפורט להלן בסעיף 7.".

"7. <u>אופן חלוקת התרומה</u>

7.1. לצורך יישום ההסדר וחלוקת התרומה, כהגדרתה בהסדר זה, תוקם וועדה (להלן: "הוועדה") בראשות איש ציבור, עו"ד גיל- עד חריש, אשר תקבע את זהות העמותות שיקבלו את התרומות ואת אופן החלוקה ביניהן.

וועדה זו תיערך בהשתתפות הצדדים ותתכנס לאחר פרסום מודעה בעיתונות ותאפשר לעמותות לבקש את מימוש ההטבה.

"8. <u>הסדר לעתיד</u>

בכפוף לאישור הסדר זה ומתן תוקף של פסק דין להסדר באופן סופי וחלוט, המשיבה 1 מתחייבת לא לייצר את מוצריה בשבת, או לחילופין במידה ותחליט לייצר את מוצריה בעתיד בשבת כי תסיר את הכיתוב "מפעל שומר שבת" מכל מוצריה.

9. <u>הגדרת הקבוצה עליה יחול הסדר הפשרה</u>

הצדדים מסכימים כי הקבוצה עליה יחול הסדר הפשרה הינה כל איש ואישה בישראל, אשר במהלך התקופה שבין שבע השנים שקדמו להגשת למועד מתן תוקף של פסק דין להסדר פשרה זה, רכשו מוצרים בייצור של המשיבה מס' 1 אצל כל אחת מהמשיבות (להלן: "הקבוצה").

10. <u>מעשה בית דין, ויתור וסילוק</u>

10.1. פסק הדין הנותן תוקף להסכם פשרה זה יהווה מעשה בית דין לגבי ככל אחד מחברי הקבוצה המאושרת, ויראו את כל חברי הקבוצה המאושרת כמוותרים על כל טענה ו/או דרישה ו/או תביעה ו/או זכות ו/או סעד בכל הקשור לעילות התביעה, לרבות כלפי המשיבות ו/או כל מי הקשור אליה ו/או מי מטעמה, ולא תעמוד לחברי הקבוצה המאושרת זכות, מכל מין וסוג שהוא, לרבות לפיצוי נוסף כלשהו בקשר עם ענייני התביעה.

10.2. למען הסר ספק מובהר, כי פסק הדין כאמור לעיל יהווה מיצוי סופי ומוחלט של טענות המבקש המייצג וחברי הקבוצה המאושרת, ועם נתינתו יתגבש, אוטומטית, ביחס לכל אחד ואחד מחברי הקבוצה המאושרת ויתור וסילוק ביחס לכל ענייני התביעה."

בהמשך

" 12. <u>גמול ושכר טרחה</u>

בהתאם לסעיף 18(ז)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, הצדדים יגישו לבית המשפט המלצה מוסכמת בנוגע לגמול התובע הייצוגי ושכר טרחת עו"ד, כשלקמן:

12.1. למבקש ישולם גמול בסך כולל של 10,000 ש"ח (עשרת אלפים ₪) (להלן: "הגמול") (להסרת ספק, לסכום הגמול יתווסף מע"מ ככל שחל כנגד חשבונית מס), וזאת בתוך 30 ימים מהיום שבו יהפוך פסק דין המאשר הסכם פשרה זה לחלוט, וכנגד הוצאת חשבונית מס או חשבונית עסקת אקראי על ידי המבקש. הסכום האמור יועבר אל חשבון הפקדונות של ב"כ המבקש לפי פרטי העברה הבאים.....

12.2. שכר טרחתם של כלל באי-כח המבקשים יתבצע בשני שלבים:

12.3. סך של 40,000 ₪ בצירוף מע"מ ישולם בתוך 30 ימים מהיום שבו יהפוך פסק הדין המאשר הסכם פשרה זה לחלוט, וכנגד הוצאת חשבונית מס אחת כדין שתוצא על ידי משרד ארנון גרפי. הסכום יועבר לידי ב"כ המבקש עו"ד ארנון גרפי, לחשבון בנק.....;

12.4. המחצית השניה של שכה"ט, סך נוסף של 40,000 ₪ בצירוף מע"מ, תשולם לבא כוח המבקש בתוך 15 ימים לאחר הגשת דו"ח בנוגע ליישום ההסדר ואישור תשלום זה על ידי בית המשפט (כמפורט בסעיף 7.4 לעיל), בהעברת שכר הטרחה לחשבון האמור יהיה משום מילוי חובת התשלום לבא כח המבקש לכל דבר ועניין."

.....

12.7. שכ"ט והגמול וכל סכום שיפסוק בית המשפט במסגרת הסכם פשרה זה ישולם על ידי המשיבה מס' 1 בלבד. אולם, באם שכה"ט והגמול וכל סכום נוסף שיפסוק בית המשפט לא ישולמו במועד הקבוע בהסדר זה, מסיבה כלשהי, על ידי המשיבה 1, ישולמו הסכומים המוסכמים הנ"ל במלואם על ידי המשיבות מס' 2-3 וזאת בחלקים שווים."

13. <u>פטור ממינוי בודק</u>

הצדדים סבורים כי בנסיבות העניין לא נדרש בודק בהתאם לסעיף 19(ב) לחוק תובענות ייצוגיות, היות ותנאי הסכם הפשרה עצמו הינם פשוטים וברורים, מבוססים על הערכת הסיכויים והסיכונים בניהול ההליך המשפטי, ובהתאם אינם מצריכים בדיקה של גורם חיצוני כלשהו, אשר יעכב את ביצוע ההסדר ויגרום להוצאות נוספות, מבלי שצפויה לכך תועלת של ממש. כך גם נפסק בשורה של פסקי דין,.....".

ובהמשך

"14.2. בכפוף לאישורו של הסדר הפשרה על ידי בית המשפט, ולקיומו של הסדר הפשרה על ידי הצדדים, המבקש וכל חברי הקבוצה מוותרים באופן בלתי חוזר, סופי ומוחלט על כל טענה, תביעה או זכות כנגד המשיבות, וצדדים הקשורים למשיבות, לרבות כנגד כל חברה קשורה למי מהמשיבות (לרבות חברה אם, חברה בת, חברה אחות, חברה נכדה וכיו"ב) וכנגד כל בעל מניות או בעל תפקיד במשיבות או בצדדים קשורים למשיבות כאמור, וזאת בכל הנוגע לבקשת האישור, לתובענה ולכל הטענות, העילות ו/או העניינים שהועלו במסגרת ההליך המשפטי.

14.3. הסדר פשרה זה, בכפוף לאישורו, מהווה מעשה בית-דין בכל הטענות, העילות והסעדים הנובעים מבקשת האישור ומהתובענה ומכל שנטען על ידי המבקש במסגרת ההליך המשפטי, כלפי המבקש וכל חברי הקבוצה (כהגדרתה לעיל), למעט אלה שיבקשו מבית המשפט בתוך המועד שיקבע להגשת התנגדויות להתיר להם לצאת מן הקבוצה שעליה יחול הסדר הפשרה כאמור בסעיף 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות (להלן: "בקשות היציאה"). מוסכם בזה, כי במקרה שבו מספר בקשות היציאה יעלה על 25 מבין חברי הקבוצה, המשיבות יהיו זכאיות להודיע בכתב, בתוך עשרה ימי עסקים מן המועד שבו נמסר להן על שיעורן של בקשות היציאה כאמור, על פקיעת ההסדר, ויחול סעיף 8.6 להלן.".

עמדת היועמ"ש ביחס להסדר הפשרה

47. ביום 27.5.21 ביהמ"ש החליט, לנוכח הערות היועמ"ש, כי בכוונתו לאשר שכ"ט וגמול כלהלן:

שכ"ט באי כח המבקש הייצוגי בסך כולל של 43,200 ₪ בתוספת מע"מ הכולל בתוכו תוספת מאמץ.
גמול עבור המבקש הייצוגי בסך של 6,000 ₪.

עמדת המבקש

48. המבקש ביקש שביהמ"ש יבחן שנית את סכומי שכה"ט והגמול המוצעים, וציין שחשיבות ההסדר והתרומה העתידית לחברי הקבוצה ששמירת השבת בעלת ערך עליון מבחינתם, עולה לאין שיעור על כל פיצוי כספי, ככל שהיה נפסק, בסיומו של ההליך.

התנגדויות

49. לא הוגשו התנגדויות.

דיון והכרעה

55. התביעה הייצוגית וסעיפי החוק הנוגעים לעניין:

- סעיף 19(א) בחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"(א) בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בענינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית - גם כי קיימות, לכאורה, שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין"

- סעיף 19(ג) בחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"(ג)(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:

(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;

(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14, לפי הענין;

(ג) עיקרי הסדר הפשרה.

(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים אלה:

(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה;

(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;

(ג) השלב שבו נמצא ההליך;

(ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)(5);

(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;

(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר".

56. בהתאם לבקשה:

א. הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה בהתאם לבקשה לאישור: "**כל צרכן כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, שומר כשרות, הרוכש מוצרים שאינם מיוצרים בשבת, אשר רכש אחד מהמוצרים המיוצרים על ידי אשפלסט מסחר תעשיות פלסטיק (1990) בע"מ אצל מי מהמשיבות אשר על גביו מופיע הכיתוב "מפעל שומר שבת" (ו/או כל תורת דומה) לשימוש אישי, ביתי, משפחתי ועסקי במהלך 7 שנים טרם הגשת הבקשה דנא ועד למועד מתן פסק הדין".**

ב. עילות התביעה פורטו קודם לכן.

ג. הסעדים שנתבעו פורטו קודם לכן

ד. השאלה המשותפת לחברי הקבוצה: התביעה הייצוגית מעלה שאלות משותפות של עובדה וחוק כלהלן:

האם המשיבה 1 עובדת בשבת? האם הפרסום על גבי מוצרים "**מפעל שומר שבת**" הינו מטעה? האם חברי הקבוצה היו רוכשים את המוצר לולא הפרסום הכוזב היה מופיע על גבי המוצרים? האם המשיבות 1-3 מכרו לחברי הקבוצה את המוצרים תוך כדי פרסום מטעה וכוזב על גבי המוצרים? האם בכך הפרו שורה של חוקים ובכל זה חוק איסור הטעייה בכשרות וחוק הגנת הצרכן? אם מדובר בעשיית עושר ולא במשפט?, וביחס לנזק לקבוצה.

57. במסגרת ההליך, לא הוגשו בקשות ליציאה מהקבוצה.

58. בבוא בית המשפט לאשר הסדר פשרה, עליו להשתכנע, כאמור, כי "**ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה... וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין**" (סעיף 19(א) בחוק תובענות ייצוגיות).

59. מטרתו של חוק תובענות ייצוגיות מוגדרת בסעיף 1 כדלקמן:

(1) מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות לסוגי אוכלוסייה המתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים;

(2) אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו;

(3) מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין;

(4) ניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות.

60. לאחר שביהמ"ש שקל את טענות הצדדים לעניין הסדר הפשרה, כמו גם את הוראות הסדרי הפשרה, נסיבותיו ואת הערות היועמ"ש, ביהמ"ש קובע כי בנסיבותיה של תובענה זו קיימות שאלות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכריע במחלוקת בנסיבות העניין. בנוסף, יש בהסדר הפשרה בעניינו כדי לענות על מטרות החוק והוא ראוי, סביר והוגן.

61. במסגרת בחינת הסדר הפשרה על ידי בית המשפט, יש לבחון האם הסדר הפשרה משקף כראוי את הסיכויים והסיכונים בפניהם היו עומדים הצדדים, לו היה מנוהל ההליך המשפטי עד תום. בהערכת הסיכויים והסיכונים יש כדי להשפיע על סכום הפיצוי שנקבע במסגרת הסדר הפשרה, שכן ככל שהסיכויים לקבלת התביעה הייצוגית גבוהים יותר, כך על סכום הפיצוי להיות גבוה יותר, ולהיפך. על סכום הפיצוי לשקף את האיזון שבין סיכויי ההליך וסיכוניו.

62. בענייננו, הסדר הפשרה גובש בטרם הוחלט האם יש לאשר את הבקשה לניהול התובענה כייצוגית ולא נוהלו דיוני הוכחות במסגרת שלב הבקשה לאישור. הסדר הפשרה הוגש בשלב מוקדם יחסית בהליך, ובמקביל להגשת הבקשה לאישור, לאחר שנעשתה פנייה מוקדמת למשיבות.

63. בשלב מקדמי זה של ההליך המשפטי, אין בידו של בית המשפט להעריך באופן מדויק את הסיכויים והסיכונים כאמור. במקרה מעין זה, על בית המשפט לנסות ולהעריך, על בסיס כתבי הטענות, והדיונים המקדמיים שנערכו, מה הם אותם סיכויים וסיכונים אשר היו עומדים בפני הצדדים לו הבקשה או התביעה הייצוגית הייתה מתנהלת עד תומה, וזאת מבלי לקבוע מסמרות בדבר תוצאת ההליך לו היה מתנהל כסדרו.

64. במקרה דנן, ניתן לומר כי כבר בשלב זה עמדו לנגד עיני ביהמ"ש מספר נתונים המעמידים, לכאורה, בספק את סיכויי התביעה, כמו: סעיף 4 לבקשה לאישור הסדר הפשרה המקורי מיום 29.10.20, שם טענו המשיבות כי הינן מכחישות הטענות בבקשת האישור, והמשיבה 1 אף אינה מודה כי ביצעה עבודה בשבת. ביהמ"ש מביא בחשבון שעל המבקש היה להוכיח, ככל שהיה ההליך מתנהל, עובדות אלו.

65. בהתחשב בכך, במקרה דנן, ביהמ"ש קובע כי הפיצוי הינו סביר.

66. במסגרת הדיון בסוגיה בשאלה האם סכום הפיצוי בהסדר הפשרה הינו סביר והוגן, יש לקחת בחשבון את הסיכונים והסיכויים הבאים:

שיעור הפיצוי;

- היועמ"ש לא הסתייג מעצם הסכם הפשרה, אלא אך מגובה הגמול ושכ"ט באי כח המבקש.

- נקודת המוצא לבחינת סבירות סכום הפשרה במקרה דנן, היא ביצוע הערכה בדבר גובה הנזק, שנגרם בפועל.

67. במקרה דנן, הערכת הנזקים קשה במיוחד, כי לא ברור מספר חברי הקבוצה אשר ניזוקו אם בכלל, וכן מהו גובה הנזק שנגרם.

68. בהקשר זה מן הראוי להזכיר, כי הפער בין הסכום הנתבע לגובה הפיצוי הניתן במסגרת הסדר פשרה אינו אינדיקציה משמעותית להגינות הסדר הפשרה.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט גרוסקופף בת"צ (מחוזי הרכז) 16584-10-11 **<u>רונית פלג נ' פריגו ישראל סוכנויות בע"מ</u>** (פורסם בנבו, 29.11.2018) (להלן: "עניין פריגו"), פסקה 56(4) כי: "**הפער בין גובה הפיצוי שנתבע במסגרת התובענה לבין גובה הפיצוי שניתן במסגרת הסדר פשרה...אינו חריג בהליך תובענה ייצוגית. הסכום הנתבע בתובענה הייצוגית הוא סכום ראשוני, שננקב בהיעדר נתונים ממשיים בידי התובעים המייצגים, כשלעיתים קרובות מתקבל הרושם כי מגישי התובענות הייצוגיות נוהגים בו לפי הכלל "כל המרבה הרי זה משובח". במציאות זו, ובהעדר כל מחיר להפרזה בסכום התביעה, אין להתפלא על כך שהסכום הנתבע רחוק על פי רוב באופן קיצוני מהסכום שנפסק בפועל (אלון קלמנט, קרן וינשל-מרגל, יפעת טרבולוס ורוני אבישר שדה "תובענות ייצוגיות בישראל – פרספקטיבה אמפירית" 40-41 (מחלקת מחקר של הרשות השופטת, 2014)). ודוק, המחוקק קבע כי "הפער שבין הסעדים הנתבעים בבקשה לאישור לבין הסעדים שפסק בית המשפט בתובענה הייצוגית" הינו שיקול בקביעת שכר הטרחה של בא הכוח המייצג (ראו סעיף 23(ב)(5) לחוק תובענות ייצוגיות), אך לא קבע כי שיקול זה הוא שיקול בהחלטה בדבר אישור הסדר פשרה, אלא הציב כמבחן מרכזי את השיקול של "הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו בית המשפט היה מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה" (ראו סעיף 19(ג)(2)(א) לחוק תובענות ייצוגיות.**".

69. ביהמ"ש קובע כי גם אם קיים סיכוי שהמשך ניהול התובענה יניב לחברי הקבוצה סכום גבוה יותר (וביהמ"ש אינו משוכנע בכך, לנוכח הקשיים הצפויים לתובע הייצוגי להוכיח גם את העילה ובפרט את הנזק), אין זה מצדיק את העלויות הכרוכות בהמשך ניהול התובענה עד תומה.

מנגנון הפיצוי

70. העיקרון המנחה לפי חוק תובענות ייצוגיות, הוא מתן פיצוי כספי ישיר לכל חברי הקבוצה (סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות).

71. בית המשפט רשאי לחרוג מעקרון זה במקרים בהם פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות העניין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין

מסיבה אחרת, כאמור בסעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות: "**מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות הענין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחק לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות הענין;**".
ראה בהקשר זה: רע"א 1644/15 גור נ' דור אלון אנרגיה בישראל (1998) בע"מ (פורסם בנבו, 27.5.2015); עע"מ 2748/15 מי אביבים נ' ליבוביץ (פורסם בנבו, 1.9.2019), סעיף 40.
72. במקרה דנן, הסדר הפשרה קובע כי סכום הפשרה ישולם בדרך של תרומה לעמותות במגזר החרדי אשר רוכשות מוצרי מזון לנזקקים, שקיות המיוצרות במפעל של המשיבה 1, בערך כולל (של השקיות לפי מחירן לצרכן) בשווי של 120,000 ₪. כאשר התרומה תתבצע בפעימה אחת.

מעשה בית דין

73. סעיף 18(ז)(1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כדלקמן:

"**18(ז) הסדר פשרה לא יכלול –**

עילות תביעה, בעלי דין או חברי קבוצה, אשר לא נכללו בבקשה לאישור או בהחלטה על אישור התובענה הייצוגית; ואולם אין בכך כדי לגרוע מזכותו של בעל דין לבקש מבית המשפט רשות לתקן את הבקשה לאישור או את התובענה הייצוגית, לפי כל דין;"

74. סעיף 24 לחוק תובענות ייצוגיות קובע כדלקמן:

"**פסק דין בתובענה ייצוגית יהווה מעשה בית דין לגבי כל חברי הקבוצה שבשמם נוהלה התובענה הייצוגית, אלא אם נקבע במפורש אחרת בחוק זה.**"

75. אישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית הוא פסק דין ובשל כך מהווה גם מעשה בית דין (**ד"ר אלעד אופיר, תובענות ייצוגיות בישראל** (בורסי 2017) (להלן: "**ד"ר אופיר**"), עמ' 33, ה"ש 86).
כלומר, בהתאם לסעיף 18(ז)(1), הסדר הפשרה אינו כולל עילות תביעה נוספות או בעלי דין נוספים על אלה שנכללו בבקשת האישור.

76. אחד הטעמים של סעיף 18(ז)(1), הוא למנוע מצב דברים שבו נתבע ינסה לקבל חסינות גם מפני תביעות עתידיות בגין עילות, או כלפי בעלי דין שאינם חלק אמתי מהמחלוקת הנוכחית (**אביאל פלינט וחגי ויניצקי תובענות ייצוגיות** (הוצאת נבו, 2017) (להלן: "**פלינט ויניצקי**"), עמ' 625).
משמע, סעיף 18(ז)(1) נחקק בהתחשב בכך שפסק הדין בתובענה ייצוגית, לרבות באישור הסדר פשרה, מעניק חסינות ומהווה מעשה בית דין בהתאם לסעיף 24 לחוק.

77. בענייננו, סעיף 10 להסדר הפשרה קובע כדלקמן: " **. <u>מעשה בית דין, ויתור וסילוק</u>**

10.1. פסק הדין הנותן תוקף להסכם פשרה זה יהווה מעשה בית דין לגבי ככל אחד מחברי הקבוצה המאושרת, ויראו את כל חברי הקבוצה המאושרת כמוותרים על כל טענה ו/או דרישה ו/או תביעה

ו/או זכות ו/או סעד בכל הקשור לעילות התביעה, לרבות כלפי המשיבות ו/או כל מי הקשור אליה ו/או מי מטעמה, ולא תעמוד לחברי הקבוצה המאושרת זכות, מכל מין וסוג שהוא, לרבות לפיצוי נוסף כלשהו בקשר עם ענייני התביעה.

10.2. למען הסר ספק מובהר, כי פסק הדין כאמור לעיל יהווה מיצוי סופי ומוחלט של טענות המבקש המייצג וחברי הקבוצה המאושרת, ועם נתינתו יתגבש, אוטומטית, ביחס לכל אחד ואחד מחברי הקבוצה המאושרת ויתור וסילוק ביחס לכל ענייני התביעה."

מינוי בודק

78. ס' 19(ב) (1) לחוק קובע כי "**בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא לאחר שקיבל חוות דעת מאדם שמינה לשם כך, שהוא בעל מומחיות בתחום שבו עוסקת הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית (בסעיף זה – בודק), אלא אם כן סבר בית המשפט שחוות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו...**".

79. במסגרת בקשת אישור הסדר הפשרה טענו הצדדים, כי אין צורך במינוי בודק חיצוני לסבירותו של הסדר הפשרה. היועמ"ש לא חלק על עמדה זו.

80. בנסיבותיו הייחודיות של תיק זה, ביהמ"ש קובע כי הצדק עם הצדדים להסכם. זאת, מכיוון שהיועמ"ש הודיע כי בדק ההסדר עם גורמי המקצוע. לעניין זה ראו: ת"מ (מינהליים ת"א) 07-101 **דורון לוי נ' רשות השידור**, פס' 20 (פורסם בנבו, 04.01.2012); וראו עוד: **פלינט ויניצקי**, עמ' 639).

גמול ושכר טרחה

81. הצדדים המליצו לשלם גמול בסכום של 10,000 ₪ למבקש הייצוגי ושכ"ט לבאי כוח המבקש בסכום של 80,000 ₪ בצירוף מע"מ. כאשר שכה"ט ישולם בשתי פעימות, האחת בתוך 30 ימים מהיום שבו יהפוך פסק הדין המאשר הסכם השפרה לחלוט, והפעימה השנייה, תשולם בתוך 15 ימים לאחר הגשת דו"ח בנוגע ליישום ההסדר ואישור תשלום זה על ידי ביהמ"ש.

82. סעיף 19(ו) בחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"**אישר בית המשפט הסדר פשרה, יקבע גמול למבקש או לתובע המייצג, לפי העניין, בהתאם להוראות סעיף 22, ושכר טרחה לבא כוח המייצג בהתאם להוראות סעיף 23, ורשאי בית המשפט להתחשב בהמלצה מוסכמת שהוגשה לו על ידי הצדדים לעניין זה**".

סעיף 22 בחוק תובענות ייצוגיות דן בגמול לתובע המייצג וקובע:

"**(א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה, כולה או גם חלקה, לרבות בדרך של אישור הסדר פשרה, יורה על תשלום גמול לתובע המייצג, בהתחשב בשיקולים כאמור בסעיף קטן (ב), אלא אם כן מצא, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שהדבר אינו מוצדק בנסיבות הענין.**

(ב) בקביעת שיעור הגמול יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:
(1) הטרחה שטרח התובע המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, בפרט אם הסעד המבוקש בתובענה הוא סעד הצהרתי;
(2) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;
(3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית".

סעיף 23 בחוק תובענות ייצוגיות דן בשכר טרחתו של בא כוח מייצג וקובע:
"(א) בית המשפט יקבע את שכר הטרחה של בא הכוח המייצג בעד הטיפול בתובענה הייצוגית, לרבות בבקשה לאישור; בא הכוח המייצג לא יקבל שכר טרחה בסכום העולה על הסכום שקבע בית המשפט כאמור.
(ב) בקביעת שיעור שכר הטרחה של בא כוח מייצג לפי סעיף קטן (א), יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:
(1) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;
(2) מורכבות ההליך, הטרחה שטרח בא הכוח המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, וכן ההוצאות שהוציא לשם כך;
(3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית;
(4) האופן שבו ניהל בא הכוח המייצג את ההליך;
(5) הפער שבין הסעדים הנתבעים בבקשה לאישור לבין הסעדים שפסק בית המשפט בתובענה הייצוגית".

83. אין עסקינן ברשימה סגורה של שיקולים, אלא בקווים מנחים, כאשר הקביעה המדויקת של שיעור הגמול לתובע המייצג ושכר טרחת בא כוחו נתונה לבית המשפט הרשאי לשקול שיקולים נוספים (ראו עע"מ 6687/11 **מדינת ישראל נ' אבוטבול**, [פורסם בנבו] פסקה 27 (25.12.2012) (להלן: "עניין אבוטבול"); ע"א 10085/08 **תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל**, [פורסם בנבו] פסקה 62 לפסק דינה של כב' השופטת חיות (4.12.2011) (להלן: "עניין תנובה")).

84. בפסיקה הוכרו שלושה סוגי שיקולים המשתקפים מהסעיפים אותם יש לשקול במסגרת קביעת הגמול לתובע ושכר הטרחה: סוג ראשון של שיקולים הוא שיקולים הנוגעים למערכת התמריצים בקשר עם הגשת תובענות ייצוגיות. על בית המשפט לעודד הגשתן, אך בד בבד למנוע הגשת תובענות סרק (ראו עניין תנובה, פסקה 62 לפסק דינה של כב' השופטת חיות; ע"א 2046/10 **עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט**, [פורסם בנבו] פסקה 2 (23.5.2012) (להלן: "**עניין רייכרט**")); סוג שני של שיקולים נוגע בהכוונת התנהגות בא כוח התובע המייצג, כאשר שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול יעיל והגון של התובענה הייצוגית; סוג שלישי של שיקולים נוגע ליחס שבין שכר הטרחה ובין התובענה הייצוגית בכללותה, כאשר על שכר הטרחה להיות הוגן וסביר בהתחשב בכלל מאפייני

התובענה הייצוגית (עניין אבוטבול, פסקה 28 ; ע"א 9134/05 **<u>לויט נ' קו אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ</u>**, [פורסם בנבו] פסקה 12 (7.2.2008)).

85. בעניין רייכרט אומצה שיטת האחוזים כשיטה המובילה לקביעת שכר טרחת בא כוח התובע המייצג, עת עסקינן בתובענות ייצוגיות שעניינן סעד כספי. במסגרת שיטה זו נקבע שכר הטרחה כאחוז מסוים מתוך הסכום שנפסק לטובת הקבוצה בפסק הדין, או הסכום שנקבע במסגרת הסדר פשרה. שיטת האחוזים יוצרת, למעשה, קשר ישיר בין סכום הפיצוי המוענק לחברי הקבוצה לבין גובה שכר הטרחה. בכך, מתמרצת שיטה זו את בא כוח התובע המייצג לשאוף כי סכום הפיצוי לחברי הקבוצה יהא גבוה יותר.

86. כמו כן, בעניין רייכרט (פסקה 16) נקבעו גם אמות המידה ליישומה של שיטת האחוזים. כך, שכר הטרחה בגין סכום שנגבה בפועל עד ל-5 מיליון ש"ח יהא בשיעור של 25% ; שכר הטרחה בגין סכום שנגבה בפועל בין 5-10 מיליון ש"ח יהא בשיעור של 20% ; שכר הטרחה בגין סכום שנגבה בפועל מעל 10 מיליון ש"ח יהא בשיעור של 15%. ודוק, בעניין רייכרט הדגיש בית המשפט, כי שם דובר על נסיבות מיוחדות של הליך מורכב אשר התנהל משך זמן רב מאוד ובמספר ערכאות עד תום. עוד צוינה התנהלותם הראויה לשבח של באי כוח התובע המייצג שם.

87. במקרה דנן, כאמור לעיל, הצדדים ביקשו שסכום הפשרה הכולל יעמוד על סך של 120,000 ₪, כאשר הגמול (בסך של 10,000 ₪) ושכר הטרחה (בסך של 80,000 ₪), מהווים למעשה שיעור של 75% מסכום הפשרה. שיעור זה גבוה משמעותית בהתאם לשכר הטרחה והגמול שהיו משתלמים לו היו נוקטים המבקשים בשיטה המדורגת, כפי שהוצגה בעניין רייכרט ובעניין דנקנר.

88. בעניין דנקנר, הדגיש הש' גרוסקופף כי השיעורים שננקבו בשיטה המדורגת מתייחסים להליך שהתובענה בו נוהלה עד תומה, או כמעט עד תומה ולכן, לשיטתו: "**כאשר הליך של תביעה נגזרת או תובענה ייצוגית הסתיים בפשרה לאחר השלב המקדמי (קרי, לאחר שניתנה החלטה בבקשה לאישור ניהול התביעה הנגזרת/הייצוגית) ובטרם נוהלה התובענה לגופה, ראוי, במקרה הרגיל, לבצע הפחתה מסוימת מהשיעורים הללו, בהיקף של 15% - 30%.**" (פסקה 4ה).

89. בהתחשב בכך שההליך דנן, הסתיים בפשרה בשלב מקדמי ביותר, עובר לאישור ניהול התביעה הייצוגית ואף בטרם הוגשו תשובות המשיבות, סכום הגמול ושכר הטרחה הכולל המבוקש, גבוה מזה שהיה מתקבל גם לאחר הפחתה בשיעור מירבי של 30% מהסכום שהיה משתלם לו היינו נוהגים לפי השיטה המדורגת, כאמור.

90. בת"צ (ת"א) 6860-06-16 **<u>דן מנחם ברליצהיימר נ' הראל חברה לביטוח בע"מ</u>**, קבע ביהמ"ש כך: " **לצורך קביעת גמול ושכר טרחה, כלל הוא, שבתובענות ייצוגיות שעניינן בסעד כספי, יש**

לאמץ את שיטת האחוזים אשר ייפסקו כשיעור מהיקף הפיצוי שיינתן בפועל לקבוצה. שיעור האחוזים שייפסקו כגמול ושכר טרחה יושפע מנסיבותיו הספציפיות של ההליך; מהאופן בו הסתיים ההליך ומגובה סכום שנגבה לטובת הקבוצה בפועל. בנוסף, שכר הטרחה ייקבע בשיעור מדורג, במובן זה שככל שסכום הזכייה גדל, אחוז שכר הטרחה קטן.

בית המשפט בעניין רייכרט עמד על החלופות לקביעת שיעור שכר הטרחה. כך למשל, במסגרת הליכי חקיקת <u>חוק תובענות ייצוגיות</u> עלתה הצעה לפיה, בתובענות עד מיליון ₪ ייפסק שכר טרחה בשיעור של 30% ומעל מיליון ₪ ייפסק שכר טרחה בסך 300,000 ₪ ועוד 15% מתוך הסכום שמעל למיליון ₪. חלופה אחרת ניתן לראות <u>בכללי לשכת עורכי הדין (תעריף מקסימאלי לשכר טרחה בטיפול בתובענות לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים), התשל"ז-1977</u>, הקובעים ששכר הטרחה עבור טיפול בתובענה יעמוד על 13%. אולם, אם הסתיים ההליך בפשרה יעמוד שכר הטרחה על שיעור של 11%, ואילו במקרים בהם הסתיים ההליך ללא הגשת תובענה יעמוד שכר הטרחה על שיעור של 8%.

בשים לב לחלופות השונות ולכללים המנחים שהותוו בעניין רייכרט סבורני, שיש להעמיד את הגמול למבקש על 3% מסכום הפשרה ואת שכר הטרחה לבאי כוחו על 12.5% מסכום הפשרה.".

91. יצוין, כי במקרה דנן, ביהמ"ש התרשם כי הושקעה עבודה משפטית ראויה ומוערכת על ידי באי כוח המבקש הייצוגי וכי הם בהחלט ראויים להוקרה על ההישג שהשיגו לטובת הקבוצה. ביהמ"ש אף ער לעמדת המבקש ובאי כוחו, לפיה חשיבות ההסדר והתרומה העתידית לחברי הקבוצה ששמירת השבת בעלת ערך עליון מבחינתם עולה לאין שיעור על כל פיצוי כספי שייפסק.

92. לפיכך, בהתחשב בנסיבות המקרה דנן, בשים לב לסכום הפשרה הכולל; בהתחשב במשך הזמן שנוהל ההליך ובכך שהסדר הפשרה הוגש בטרם אושרה הבקשה לניהול התביעה כייצוגית; בהתחשב בכך שמחצית משכ"ט תשולם רק לאחר מימוש ההסדר בהליך שיחייב עבודה נוספת של באי הכח – ובשים לב לחלופות השונות, ביהמ"ש קובע שיש להעמיד את הגמול למבקש על סך של 5% מסכום הפשרה ואת שכר הטרחה לבאי כוחו על 30% מסכום הפשרה, כשלאור פועלם של באי כוח המבקש, ביהמ"ש פוסק להם תוספת מאמץ מיוחד בסך נוסף של 20% מסכום שכה"ט הנפסק.

סוף דבר

93. לאור כל האמור לעיל, ביהמ"ש מאשר את הסדר הפשרה הסופי ונותן לו תוקף של פסק דין.

94. המשיבה 1 תשלם את הגמול ושכר הטרחה, למבקש ולבא-כוחו, כאמור לעיל, בשני תשלומים כמפורט בפרק "גמול ושכר טרחה" בהסדר, כלהלן:

- גמול עבור המבקש הייצוגי בסך של 6,000 ₪ (שהינם 5% מסך הפיצוי שנפסק עבור חברי הקבוצה).

שכ"ט באי כח המבקש הייצוגי בסך של 36,000 ₪ (30% מהסך של 120,000 ₪) + 7,200 ₪ (20% תוספת מאמץ מסכום שכ"ט) ובסה"כ, הסך של 43,200 ₪ בתוספת מע"מ.

95. ביהמ"ש קובע שבנסיבות העניין, הסכומים שלעיל משקפים נכונה את נסיבותיו של ההליך דנן.

96. בתוך 30 יום מהיום יגישו הצדדים לאישור ביהמ"ש, נוסח של ההודעה השנייה שנדרש לפרסם בהתאם לסעיף 25(א)(4) בחוק תובענות ייצוגיות לגבי הסדר הפשרה. בהודעה יפורטו כל הפרטים המנויים בסעיף 19(ג)(1) ו-(2) וכן הפניה לפנקס תובענות ייצוגיות שם ניתן יהיה לעיין בפסק הדין ובהסדר הפשרה, כאמור בסעיף 25(ד) בחוק תובענות ייצוגיות.

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"א, 15 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט